

РЕШЕНИЕ

№ 12284

гр. София, 08.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12
състав,** в публично заседание на 05.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

като разгледа дело номер **1014** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл.145 и следващите от АПК. Делото е образувано по жалба от В. З. Ш. от [населено място] чрез адв. Ф. от САК, срещу Заповед № ЧР-03-5/07.01.2025г. на министъра на правосъдието, издадена на основание чл.100, ал.1, т.2 от Закона за държавния служител (ЗДСл) и с която оспорващата е отстранена временно от длъжността и до приключване на дисциплинарното производство срещу нея.

Жалбоподателката лично и чрез адв. Ф. поддържа жалбата а в ход по същество претендира и нейната основателност по съображения за незаконосъобразност по чл.146, т.2, т.3, т.4 и т.5 АПК, претендира възстановяване на платено адвокатско възнаграждение. В писмена защита излага доводи, според които процесната заповед е немотивирана защо се налага отстраняване на оспорващата от работа, също органът използвал общи и бланкетни изрази; възможността да бъде отстранен зависела от заеманата длъжност позовава се на съдебна практика на ВАС. С факта на незапознаване на оспорващата със заповедта за образуване на дисциплинарното производство не можело да се направи обективна преценка за какво нарушение става въпрос, счита възпрепятстване на съда да осъществи контрол. Претендира и нарушаване на принципа за съразмерност по чл.6, ал.1 и ал.5 АПК. Излага подробни данни за осъществяваните служебни функции от оспорващата на 07.01.2025г. и съображения за системата за документооборота на министерството, в това число, че заповеди като процесната и за дисциплинарното й производство се администрират от ръководената от нея дирекция. Следвало да се установи кога точно била създадена всяка заповед във връзка с производството й, излага данни за часовете на създаване и

изпълнение на заповеди по преписката. По тези съображения оспорва, че посоченото в заповедта за отстраняването ѝ считано от 09,00 часа от 07.01.2025г. от длъжност, не само не било образувано производство срещу оспорващата, но и съставлява правен абсурд. От това счита, че не е изпълнен фактическият състав на чл.100, ал.1, т.2 ЗДСл. Претендира присъждането на разноски.

Ответникът, посредством юрисконсулт С., оспорва жалбата и иска присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като намира заплатеното на адвоката възнаграждение за прекомерно високо. В ход по същество и в писмени бележки претендира неоснователност на жалбата. Претендира, че оспорената заповед е издадена от органа по назначаването и в предписаната форма, съдържа изискуемите по чл.59, ал.2 АПК реквизити. Също претендира, че заповедта е мотивирана, позовава се на съдебна практика. Счита за безспорно, че оспорващата заема ръководна длъжност, същата е определена и за председател на дисциплинарния съвет, само замяната ѝ не била достатъчна, можело да повлияе на разследването поради длъжността, която заема.

Доказателствата, съставляващи административната преписка и представени от ответника дават основание на Съда да приеме за установени следните факти и обстоятелства:

Жалбоподателката заема по служебно правоотношение, към датата на издаване на оспорваната заповед длъжността директор на Дирекция "Управление на човешките ресурси" при Министерство на правосъдието.

Със Заповед № ЧР-03-5/07.01.2025г. на министъра на правосъдието, на основание чл.100, ал.1, т.2 от Закона за държавния служител (ЗДСл) оспорващата е отстранена временно от длъжността директор на Дирекция "Управление на човешките ресурси" при Министерство на правосъдието, до приключване на дисциплинарното производство срещу нея - № 1/2025г. В мотивите на заповедта е посочено също, че оспорващата Ш. „по един или друг начин да повлияе на обективното и безпристрастно провеждане на дисциплинарното производство, респективно да попречи за реализиране на дисциплинарната ѝ отговорност, поради длъжността, която заема“, в този смисъл органът се е позовал изрично на Решение № 2582/18.02.2020г. по адм.д. 14375/2019г. на ВАС.

Установява се безспорно, че председателят на дисциплинарният съвет при Министерство на правосъдието, определен със Заповед № ЛС – 04-3/07.01.2-0225г. на министъра – л. 27 от делото – П. Р., е издал изрична Заповед № ЧЗ-03-4/07.01.2025г., с която на основание Заповед № ЧР-03-3/07.01.2025г., с която е наредено да се образува дисциплинарно производство срещу държавния служител В. З. Ш., на длъжност директор на Дирекция „Човешки ресурси“, и заповедите на министъра за актуализиране на състава на дисциплинарния съвет, е образувано дисциплинарно дело №1/2025г. срещу посочения служител.

Разпоредбата на чл. 100, ал. 1, т. 2 ЗДСл. предоставя възможност на органа по назначаване на държавен служител да го отстрани временно от работа, когато срещу него е образувано дисциплинарно дело. Образуването на дисциплинарно дело също е в правомощията на органа по назначаване, видно от чл. 96, ал. 1 ЗДСл, дисциплинарният съвет образува дисциплинарно дело по нареждане на дисциплинарно-наказващият орган, на основание данни за извършено дисциплинарно

нарушение. В случая такива данни се съдържат в мотивите на Заповед № ЧР-03-3/07.01.2025г., с която министърът на правосъдието нарежда на дисциплинарния съвет, във връзка с доклад на министъра до министър-председателя от 02.01.2025г., срещу оспорващата за бъде образувано дисциплинарно дело. Тази заповед е издадена именно на основание чл.96, ал.1 ЗДСл, която не допуска дисциплинарния съвет да не се съобрази с нареждането на органа по назначаване. Заповедта по чл. 96, ал.1 ЗДСл, с която органът по назначаване разпорежда образуване на дисциплинарно дело не подлежи на оспорване, тъй като оставя началото на дисциплинарното производство, чиято цел е да завърши с акт, с който обективно и всестранно са изяснени обстоятелства за конкретно поведение на държавния служител, посочено в заповедта на органа по назначаването и за формиране на становище на дисциплинарния съвет, което да бъде взето предвид от органа по назначаването по реда на цитираната разпоредба. По тези съображения, заповедта за образуване на дисциплинарно производство има характер на акт по процедурата по смисъла на чл.21, ал.5 АПК, не е индивидуален административен акт и не подлежи на самостоятелен контрол, нито на преценка и контрол в производството по оспорване на заповедта за отстраняване от длъжност.

Заповедта за образуване на дисциплинарно производство е издадена в същия ден, в който е издадена и оспорваната заповед за отстраняване от длъжност, като данните, представляващи достатъчно основание за образуване на дисциплинарно производство, попадат в изключителното право на преценка на органа по назначаването и не подлежат на съдебен контрол.

Отстраняването от длъжност с процесната заповед е разпоредено със срок до приключване на дисциплинарното производство срещу държавния служител „със съответния акт“. Има за цел да препятства възможността оспорващата при изпълнение на служебните си задължения за длъжността директор на Дирекция „Човешки ресурси“ в Министерство на правосъдието, изрично е разпоредено да не се начислява възнаграждение. Тази заповед е връчена на оспорващата на дата 07.01.2025г. в 17ч. и 13 минути, отстраняването от длъжност е считано от датата на издаване на заповедта – 07.01.2025г. На същата дата в 18 ч. и 12 минути, оспорващата е предала и ключ от кабинета си на главния секретар, съгласно изричен протокол – л. 14 от делото.

Жалбата до съда е от дата 20.01.2025г. и е подаден в срок, същата е допустима.

Правна преценка на съда:

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган, предвид правомощието на министъра на правосъдието на орган по назначаването на държавните служители в министерството, което произтича изрично от чл.42, ал.5 от Закона за администрацията.

Заповедта отговаря на изискванията за форма и съдържание.

Същата е писмена и съдържа мотиви, обосноваващи издаването ѝ - посочени са правното и фактическо основание. Оспорената заповед от формална страна съответства на изискванията за форма (чл. 59, ал. 1, ал. 2 АПК) и съдържа мотиви, относими към посоченото в нея правно основание по чл.100, ал.1, т.2 ЗДСл, а именно – образувано дисциплинарно производство срещу отстранения от длъжност служител и причината и целта за отстраняването от длъжността. Съгласно посочената разпоредба, държавният служител „може да бъде временно отстранен“, от което следва, че административният орган действа при оперативна самостоятелност -

извършва преценка дали да отстрани или не служителят, срещу който е образувано дисциплинарно производство. Посоченото изисква органът да изложи мотиви като посочи конкретни факти, което задължение в случая е изпълнено.

При издаването ѝ не са допуснати нарушения на процесуални правила. Процесната заповед е мотивирана с образуваното дисциплинарно дело от председателя на дисциплинарния съвет и преценката на органа да отстрани държавния служител поради заеманата от него длъжност. Заповедта за образувано дисциплинарно производство не е част от процедурата по отстраняване от длъжност, а от образуваното дисциплинарно производство срещу служителя, запознаването с дисциплинарното дело е предмет на различна процедура. В този смисъл не е било необходимо нито да бъде взето предварително становището на отстранения държавен служител, нито да се запознае с конкретни доказателства по преписката. Преценката на органа да отстрани държавния служител в случая е по целесъобразност и мотивирана единствено със заеманата длъжност и постигане на целта на дисциплинарното производство, относима е към материално правното основание по чл.100, ал.1, т.2 ЗДСл, посочено в оспорената заповед.

Оспорената заповед е издадена и в съответствие с изискванията на материалния закон. Разпоредбата на чл.100, ал.1, т.2 ЗДСл предвижда възможност за органа по назначаването да отстрани временно държавния служител от работа, когато против него е образувано дисциплинарно дело. Нормата е диспозитивна и предоставя на административния орган при осъществяване на предвидените в закона фактически предпоставки да прецени наличието на основания за отстраняване на служителя от работа във всеки конкретен случай. Обстоятелството, че заповедта за отстраняване от работа е издадена след образуваното дисциплинарно дело се установява от мотивите на акта, в които изрично се цитира заповедта за председателя на дисциплинарния съвет за образувано дисциплинарно дело №1/2025г. и заповедта за актуализиране на състава на дисциплинарния съвет, обсъдени по-горе. Смыслът на разпоредбата е да ограничи възможността на лицето, срещу което е образувано дисциплинарно дело да повлияе или да попречи поради длъжността, която заема, на развитието на воденото дисциплинарно производство. От доказателствата по делото е установено, че оспорващата е заемала длъжността директор на Дирекция „Човешки ресурси“, като съгласно чл. 23, т.7 и т. 8 от Устройствен правилник на Министерство на правосъдието, Дирекция "Управление на човешките ресурси" има и функции, свързани с дисциплинарните производства и досиетата на служителите :

„7. поддържа и актуализира съществуващите бази данни и регистри, свързани с управление на човешките ресурси, образува, води и съхранява служебните и трудовите досиета на служителите в Министерството;

8.съхранява дисциплинарните дела, образувани и разглеждани от Дисциплинарния съвет;“.

Следователно, посоченото описание в мотивите на оспорената заповед, че оспорващата Ш. „по един или друг начин да повлияе на обективното и безпристрастно провеждане на дисциплинарното производство, респективно да попречи за реализиране на дисциплинарната ѝ отговорност, поради длъжността, която заема“, е обосновано, предвид функциите на дирекцията, която оспорващата ръководи и издадената заповед е в съответствие с материално-правното основание за издаването ѝ – чл.100, ал.1, т.2 ЗДСл.

Спазена е и целта на закона – обективно и безпристрастно провеждане на

дисциплинарното производство срещу отстранения служител. Ответникът е разполагал с оперативната самостоятелност да прецени, дали да отстрани временно от работа държавния служител временно от длъжност при наличие на някое от основанията по чл. 100, ал. 1, т. 1 – 3 от ЗДСл. В случая жалбоподателката е отстранена от длъжност в хипотезата по чл. 100, ал. 1, т. 2 ЗДСл - когато срещу служителя е образувано дисциплинарно дело. При временно отстраняване от длъжност служебното правоотношение продължава да съществува, до възстановяването му на работа или прекратяване на служебното правоотношение на съответното законово основание. Временното отстраняване от длъжност представлява по същество забрана на служителя да изпълнява задълженията си по служебното правоотношение, чрез която забрана се постига целта, за която е образувано дисциплинарното производство – в пълнота и обективно установяване на всички относими факти от дисциплинарния съвет. Следва да се посочи, че доводът на оспорващата, че заповеди като процесната и за дисциплинарното ѝ производство се администрират от ръководената от нея дирекция, съставлява аргумент в подкрепа на преценката на органа за отстраняването ѝ от длъжност.

Изложените съображения за момента на връчване на заповедта и момента на отстраняването на държавния служител – 07.01.2025г., са неотнесими към началото или края на работния ден на същата дата, доколкото държавните служители са задължени да изпълняват функционалните си задължения и след установеното работно време при необходимост. В този смисъл, отстраняването и връчването на заповедта в деня на издаването ѝ на оспорващата не противоречи нито на целта на закона, нито на материално-правното основание за издаването ѝ.

Неотнесими са към основание за законосъобразност по чл.146 АПК и съображенията в жалбата за регистрация в деловодната система на заповедите на министъра на правосъдието и за образуването на дисциплинарното производство, доколкото съществуването им като актове на административни органи е безспорен факт и същите следва да бъдат ценени от съда като неоспорени и неопровергани официални документи, издадени от длъжностни лица. Освен това, последователното им цитиране- в заповедта за образуване на дисциплинарно дело и в оспорената по делото заповед за отстраняване от длъжност, не буди съмнение в последователността на издаването им.

Предвид всичко изложено, оспорената по делото заповед е законосъобразна на всички основания по чл.146 АПК, а жалбата е неоснователна и съдът следва да постанови отхвърлянето ѝ.

При този изход на делото и своевременно направено искане за присъждане на разноски от страна на ответника чрез юрк. С. и предвид, че е осъществени процесуални действия по делото – представено становище – с характер на отговор на жалбата, осъществено процесуално представителство пред съда и писмена защита, както и предвид, че делото не касае особена фактическа и правна сложност, на основание чл.143, ал. 3 АПК, определено съгласно чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, в полза на ответника следва да се присъдят разноски в размер на от 100.00 лева – минимален размер.

На основание изложеното и чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба от В. З. Ш. с ЕГН[ЕИК], от [населено място], срещу Заповед №

ЧР-03-5/07.01.2025г. на министъра на правосъдието.

ОСЪЖДА В. З. Ш. с ЕГН[ЕИК], от [населено място], да заплати на Министерството на правосъдието със седалище в [населено място], [улица], сумата в размер на 100,00 (сто) лева за разноси.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

Съдия